

Botenmannen onder elkaar

De gemeente Amsterdam heeft weer een paar bootjes in de aanbidding die op de grachten in beslag zijn genomen. Vooral mannen komen op de veiling af. 'Degelijk spul.'

MALIKA SEVIL

Bootjes zijn een mannenaangelegenheid. Dus als de dienst Binnenwaterbeheer Amsterdam in beslag genomen bootjes veilt en daar een kijkdag voor houdt, zoals zaterdag in de Houthavens, komen daar vrijwel alleen mannen op af. Keurende mannen. Mannen die op boten springen en aan motoren trekken om ze pruttelend op stoom te krijgen. Mannen met misprijzende blikken, mannen die zich met bewondering over een oude motor buigen. Mopperende mannen. Mannen met praatjes en mannen die in stilte genieten. Fred Kennedy van Dam is er zo één. Ja, hij is een botenman. Wat wil je, hij komt uit Sassenheim en daar struikel je zowat over de jachthavens. Fred is met een kameraad gekomen die verderop een zeilschip staat te taxeren. "Voor zijn zoon." Bleu is vijf jaar. Of Bleu kan zwemmen? "Ja hoor. Redelijk." Zijn kameraad roept vanaf het dek van het zeilschip dat het een mooi ding is. Fred: "Ja, maar dan moet je nog zeker vijf jaar wachten voordat hij er een beetje fatsoenlijk op kan varen."

Zeilschepen zijn niets voor vijfjarigen. Nee, dan liever een sloepje. Er liggen best leuke boten tussen, moet Fred toegeven. Verderop ligt een polyester bootje met een Yamahamotor. "Dat ziet er goed uit." Het blijkt één van de toppers van de veiling. Er is al een bod van 1500 euro op gedaan en het zou voor een medewerker van Bootveiling, die mede voor de gemeente de veiling houdt, niet verbazen als de prijs nog verder zal oplopen.

Sinds een paar maanden veilt de gemeente boten die door de dienst Binnenwaterbeheer Amsterdam in beslag worden genomen - bijvoorbeeld sloepjes zonder vignet. Aan deze sticker kunnen de controleurs zien dat het binnenhavengeld is betaald; zit die er niet op, dan gaat het bootje mee. Maar er zitten ook gezonken bootjes bij. Of schepen die al jaren onaangeroerd liggen aangemeerd. Soms is de eigenaar overleden of verhuisd. Als de eigenaar te achterhalen is, bijvoorbeeld door een oud vignet, dan wordt die geïnformeerd dat de boot is weggesleept en dat de eigenaar hem, tegen betaling van een boete van een kleine tweehonderd euro, kan ophalen in de bewaarhaven van de gemeente. Per dag dat hij daarmee wacht komt er negentig cent per meter aan liggeld bij. "Vorig jaar lag hier een sloep en die had op het laatst een boete van 1500 euro," zegt een medewerker. Voorheen verkocht de gemeente deze boten aan een opkoper, maar sinds kort worden ze geveild. Dit keer zijn het er 26. Twee maanden geleden, bij de vorige veiling, waren het er 36 - goed voor zevenhonderd biedingen. De goedkoopste ging eruit voor honderd euro en een vlet van zeven meter deed toch nog 3600 euro. Een behoorlijk bedrag om zomaar in de gracht rond te laten slingeren. Vrijdagavond om negen uur loopt de veiling af. De hoogste bieder kan een week later zijn bootje laten wegslepen uit de bewaarhaven aan de Danzigerkade in de Houthavens.

Maar zo ver is het nog niet op deze kijkochtend, waar het spul nog uitgebreid wordt getaxeerd. De meningen zijn verdeeld. Een man met een pet en lang sluijk haar vindt het maar een 'junkenzooi' en Fred, die bij een voormalig verzopen schip staat, spuugt er het liefst op: "Zelfs al ik oudijzerboer was, zou ik dit ding nog niet willen hebben." Maar verderop staat Rob Dieckman uit Jubbega (Friesland) te genieten van een compleet verwaarloosd geval. "Dit is een werkmansboot, degelijk spul, dat gaat veel langer mee." Hij is geklonken, niet gelast, dus hij roest minder snel. Goeie motor erin, ja, je zou het op het oog niet zeggen, maar Rob vindt het een mooi ding. De gedachte dat je in Jubbega ongetwijfeld aan een veel goedkoper bootje kunt komen dan in Amsterdam, is volgens Rob een misverstand. "Het is altijd de moeite waard om een stukje te rijden." En de zon schijnt. Kortom: een mooie ochtend voor mannen onder elkaar. 'hij is geklonken, niet gelast, dus dat roest minder snel' *Copyright: Het Parool*